

I

(Meddelelser)

RÅD

RÅDETS RESOLUTION

af 27. juni 1974

vedrørende forslag til Rådets beslutning for så vidt angår artikel 8 i Rådets beslutning af 13. maj 1965

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER
HAR —

— idet det erindrer om følgende punkter:

Jernbanerne i Europa har almindelighed og særlig i deres egenskab af offentlige virksomheder stor betydning i transportsystemet. De fungerer på en måde, som er forholdsvis gavnlig for det omgivende miljø og er plads- og energibesparende. De er meget ofte det bedst egnede transportmiddel for mange af de opgaver, der hører under transportområdet, og i de fleste lande i Europa kan de derfor ikke erstattes hverken på det økonomiske eller socio-politiske plan.

Imidlertid behøver jernbanerne finansielle bidrag fra staterne, og disse bidrag har i de senere år været stadig stigende. Det er nødvendigt, at størrelsen af bidragene holdes på et rimeligt niveau i forhold til de tjenester, der ydes af jernbanerne, og til disses betydning. Gennemsigtigheden med hensyn dels til anvendelsen af statsmidler, dels til de tjenester, der ydes af jernbanevirksomhederne, skulle forhindre eller i det mindste vanskeliggøre sådanne politiske indgreb i jernbanernes erhvervs-mæssige drift, som ikke hører hjemme på det socio-økonomiske plan. En bedre udformning af regnskabsbilag m.v. skulle ligeledes medføre et øget ansvar for de tjenestegrene, som varetager driften af jernbanerne.

Naturligvis bør disse virksomheder ved moderniseringen af deres produktionsmidler og ved forøgelsen af deres erhvervs-mæssige ansvar sættes i stand til at forbedre deres driftsresultat væsentligt med henblik på at opnå økonomisk ligevægt.

Imidlertid skal de finansielle midler, der afsættes hertil, være afpasset efter de tjenester, som jernbanerne yder, og efter disses betydning.

- overbevist om nødvendigheden af at fastsætte principper vedrørende de økonomiske forhold mellem jernbanevirksomhederne og medlemsstaterne i henhold til artikel 8 i Rådets beslutning af 13. maj 1965 om harmonisering af visse bestemmelser, der har indvirkning på konkurrencen inden for transporten med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje ⁽¹⁾,
- på grundlag af det forslag, som Kommissionen har forelagt det med henblik på sådanne bestemmelser

GIVET SIN TILSLUTNING TIL FØLGENDE
RETNINGSLINJER:

De økonomiske forhold mellem de nationale jernbanevirksomheder og medlemsstaterne bør reguleres i overensstemmelse med følgende principper:

1. Selvom virksomheden ikke har status som juridisk person, skal jernbanernes formue, budget og regnskaber være adskilt fra statens. Dette gør det muligt at drive virksomheden selvstændigt og at få et nøje kendskab til omkostningerne i forbindelse med ydelserne. Jernbanerne udarbejder deres årsregnskab og status.
2. De forskellige jernbanevirksomheders regnskaber og status opstilles således, at de kan sammenlignes med hinanden, og beregningen af omkostningerne udarbejdes efter ensartede principper,

(1) EFT nr. 88 af 24. 5. 1965, s. 1500/65.

- hvilket gør det muligt på europæisk plan også at forbedre samarbejdet og at anstille en sammenligning mellem jernbanevirksomhedernes udbytte.
3. Jernbanerne koncentrerer hovedsagelig ydelserne på de områder, der er særegne for denne transportmåde. Under hensyntagen til virksomhedens karakter af offentlig virksomhed kan medlemsstaterne gøre anden virksomhed betinget af en godkendelse.
 4. Jernbanevirksomhederne skal drives efter økonomiske principper. Dette skal tilsvarende gælde for den del af virksomheden, som omfatter offentlige tjenesteydelser, navnlig med henblik på at præstere effektive og egnede ydelser til den mindst mulige omkostning under hensyn til kvaliteten af den ønskede ydelse. Medlemsstaterne fastsætter, hvilke offentlige tjenesteydelser jernbanevirksomhederne skal præstere.
 5. Inden for rammerne af de almindelige politiske retningslinjer, der er vedtaget af medlemsstaterne under hensyntagen til de enkelte medlemsstaters planer på transportområdet navnlig for så vidt angår dets infrastruktur, forelægger jernbanevirksomhederne deres arbejdsprogrammer, herunder deres investerings- og finansieringsplaner. Disse programmer vedtages i overensstemmelse med en fremgangsmåde, der er fastsat af staten, og som bygger på forhandlinger mellem staten og virksomheden. Staten overvåger gennemførelsen af programmerne.
 6. Som led i den almindelige politik på prisområdet og under hensyntagen til de bestemmelser, der er fastsat på nationalt plan og på fællesskabsplan vedrørende transportpriser og -betingelser, fastsætter jernbanevirksomhederne deres priser for at opnå de bedst mulige økonomiske resultater og for at nå frem til en økonomisk ligevægt.
 7. Med forbehold af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1107/70 ⁽¹⁾ kan der for de takstmæssige forpligtelser, der følger af den offentlige virksomhed, som udelukkende pålægges jernbanevirksomhederne, og som ikke er omhandlet i forordning (EØF) nr. 1191/69 ⁽²⁾, gives kompensation efter retningslinjer, der skal fastlægges ved fællesskabsbestemmelser.
 8. Medlemsstaterne kan udnævne medlemmerne af de styrende organer i jernbanevirksomhederne.
 9. Medlemsstaterne opstiller i samarbejde med jernbanevirksomhederne et økonomisk program med sigte på at opnå økonomisk ligevægt i virksomheden. Med dette for øje kan medlemsstaterne i deres egenskab af ejere tilføre jernbanevirksomhederne tilstrækkelige egne midler i forhold til virksomhedens opgaver og størrelse samt til dens finansielle behov.
- Rådet pålægger De faste Repræsentanters Komité på grundlag af ovennævnte principper påny at behandle Kommissionens forslag vedrørende iværksættelsen af artikel 8 i Rådets beslutning af 13. maj 1965. I den anledning er der grund til at sigte på, at medlemsstaterne indbyrdes opnår den størst mulige overensstemmelse mellem deres regler om det økonomiske forhold mellem staterne og jernbanerne. Der skal iøvrigt tages hensyn til de særlige forhold i hver medlemsstat for så vidt angår jernbanernes rolle og betydning. Disse bestemmelser skal derfor være tilstrækkeligt smidige uden dog at berøre de fælles mål.

⁽¹⁾ EFT nr. L 130 af 15. 6. 1970, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 156 af 28. 6. 1969, s. 1.